

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010108
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917010108.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoja Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.05.2018, v trestnej veci proti obžalovanému I. Y. za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia § 348 ods. 1 písm.d/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16.01.2018, sp.zn. 2T/32/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods.2 Tr. por. zrušuje rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného I. Y., nar. XX.XX.XXXX v O. D., trvalým pobytom O. D., O. XXX/XX, adresa na doručovanie O. D., E. XX odsudzuje podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 56 ods. 1,2 Tr. zák., § 57 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému ustanovuje pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16.01.2018, sp.zn. 2T/32/2017 bol obž. I. Y. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm.d/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 23.06.2015 asi o 13.45 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fábria combi, evidenčného čísla O. XXX J., v meste O. D., po ceste 11/531, na ulici Malohontskej v smere k obchodnému centru Lidl, kde pri bývalej autobusovej zastávke bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Sobota, nakoľko nerešpektoval zvislú dopravnú značku P2 „Stoj, daj prednosť v jazde!“, pričom toto vozidlo viedol aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/43/2015 zo dňa 17.06.2015, právoplatného toho istého dňa, mu bol uložený okrem iného trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu jedného roka odo dňa právoplatnosti.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm.m), § 38 ods. 2, § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 250,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. mu súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste v časti, v ktorej mu bol mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, s uloženým peňažným trestom súhlasil.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na tom, že chce, aby mu bol zrušený výrok o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Argumentoval tým, že je zamestnaný ďaleko od miesta svojho bydliska a to v B., keďže pracuje na turnusy a následne má len deň voľna, preto mu zostáva iba krátky čas na návštevu rodiny, pričom cestovanie hromadnou dopravou je komplikované, keďže musí prestupovať a potom môže byť s blízkymi len veľmi málo. Má manželku a dve deti, z toho jednu maloletú dcéru. V konečnom dôsledku žiadal, aby krajský súd rozhodol vyššie uvedeným spôsobom.

Naproti tomu zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za zákonný.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený okresným súdom v napadnutom rozsudku, ako aj jeho právna kvalifikácia ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm.d/ Tr.zák. je v súlade so zákonom, keďže obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, následne odpovedal na všetky Trestným poriadkom stanovené otázky kladne „áno“ a preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 5, 6, 7 Tr.por. správne jeho vyhlásenie uznesením prijal.

Preskúmavajúc zákonnosť výroku o treste, dospel krajský súd k inému záveru ako okresný súd, pričom sa stotožnil s argumentáciou obžalovaného a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm.e/, ods. 2 Tr.por. vo výroku o treste zrušil a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr.por. o treste sám.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchaní trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery zistil krajský súd pochybenie okresného súdu v tom, že uložil obžalovanému pri peňažnom treste neprimerane prísny náhradný trest odňatia slobody a taktiež v tom, že mu uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, hoci na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre tento druh trestu, avšak v danom prípade ani táto okolnosť sama o sebe nepostačuje na to, aby mohol byť uložený trest považovaný za primeraný.

Okresný súd vzhľadom na všetky podmienky vyplývajúce z príslušných ustanovení Tr.zák. správne postupoval v tom smere, keď obžalovanému neuložil trest odňatia slobody ako najprísnejší druh trestu, ale uložil mu miernejší druh trestu a to peňažný trest. Keďže uloženie takéhoto druhu trestu bolo odôvodnené aplikovaním ust. § 56 ods. 2 Tr.zák., pretože trest bol ukladaný za prečin, pričom vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovaného nebol trest odňatia slobody uložený. V tomto smere mu je potrebné vytknúť formálne pochybenie, keď pri uvedení ust. § 56 Tr.zák. neuviedol okrem ods. 2 aj ods. 1, v ktorom je určená trestná sadzba pre daný druh trestu.

Zásadnejším pochybením je však to, že okresný súd síce správne zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.l) Tr.zák., t.j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval, avšak nesprávne zistil u neho prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.m) Tr.zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený a z tohto dôvodu vychádzal pri ukladaní trestu z nesprávne stanovenej trestnej sadzby.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 4T/43/2015, ako aj z odpisu z RT nepochybne vyplýva, že ohľadne odsúdenia, z rozsudku v tejto trestnej veci zo dňa 17.06.2015, právoplatného tým istým dňom, ktorým mu bol za prečin ublíženia na zdraví podľa § 151 ods.1, 2 písm.a/ Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na

skúšobnú dobu 1 rok a zároveň mu bol uložený zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 1 rok, sa na neho hľadí ako keby odsúdený nebol a preto na túto okolnosť nemožno prihliadať ako na priťažujúcu. Ako na neodsúdeného sa na obžalovaného hľadí aj ohľadne jeho prvého odsúdenia z roku 2003 Za uvedený prečin možno uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky, avšak v danom prípade, keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 1:0 a nie 1:1, znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3, 8 Tr.zák. o jednu tretinu, teda obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody až na 16 mesiacov, avšak v danom prípade nebolo uloženie takéhoto druhu trestu nevyhnutné. Okresný súd správne uviedol vo výroku o treste aj ust. § 38 ods. 2 Tr.zák., z ktorého vyplýva, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti zistených poľahčujúcich prípadne priťažujúcich okolností.

Za neprímerane prísne však možno považovať uloženie náhradného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 4 mesiacov, prihliadajúc na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, osobu obžalovaného, ako aj výmeru uloženého peňažného trestu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. obžalovanému okresným súdom, je nesporné, že tento sa dopustil uvedeného prečinu v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla. Uloženie takéhoto druhu trestu, čo aj na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, však nebolo v danom prípade nevyhnutné, predovšetkým vzhľadom na pohnútku obžalovaného, taktiež skutočnosť, že od skutku uplynuli už skoro 3 roky a relevantnou bola aj argumentácia obžalovaného uvedená v odvolaní, keď poukázal na obtiažnosť dochádzania z miesta výkonu zamestnania do miesta bydliska, kde býva s rodinnými príslušníkmi, s ktorými by mohol byť z hľadiska času len v minimálnej miere. Nemožno opomenúť ani to, že obžalovaný bol už za uvedený skutok sankcionovaný v rámci správneho konania pokutou vo výške 60,- €, navyš vodičským oprávnením disponuje aj v súčasnosti a po spáchaní prečinu bol za dopravný priestupok sankcionovaný len jedenkrát. Taktiež odvolací súd poukazuje na uznesenie iného senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.02.2017, sp.zn. 4Tos/15/17 (vrátane odôvodnenia), ktorým zamietol sťažnosť okresného prokurátora vo veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 4T/43/2015 a rozhodol, že sa v tomto konaní obžalovaný v skúšobnej dobe podmienenej odsúdenia osvedčil.

V zmysle ust. § 57 ods.1 Tr.zák. krajský súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného, ktorý má podľa vlastného vyjadrenia čistý mesačný príjem približne 650,- €, iným väčším majetkom nedisponuje a vyživovaciú povinnosť má voči manželke a dcére.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd oproti rozsudku okresného súdu uložil obžalovanému prísnejší peňažný trest vo výmere 400,- € a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu mu zároveň uložil miernejší náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, avšak trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel obžalovanému neuložil, teda v konečnom dôsledku mu uložil miernejší trest. Takto uložený trest v danom prípade zabezpečí dosiahnutie účelu trestu, v dostatočnej miere obsahuje v primeranom rozsahu aj prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., ako aj ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Keďže krajský súd nepreskúmaval výrok o vine napadnutého rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť prijatím vyhlásenia obžalovaného dňa 16.01.2018, ale len výrok o treste, z vyššie uvedených dôvodov rozhodol o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za dôvodné, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.